

milier, i arbejdslivet, på uddannelsesstederne og mange andre steder.

Kl. 22.35

Det betyder til gengæld ikke, at det her fællesskab ikke kan moderniseres og udvikles. Også her vil vi i Socialdemokratiet være konstruktive over for sådanne tiltag, hvad enten det gælder overdragelse af flere opgaver til hjemmestyret eller nye udviklingsaftaler til fordel for at styrke fællesskabet.

Beslutningsforslaget springer imidlertid alle de her forudsætninger over og indebærer reelt, at der allerede på Færøerne er taget stilling til, at man ønsker fuld suverænitæt. Dette er som bekendt ikke tilfældet, og derfor vil vedtagelsen af beslutningsforslaget være imod den selvbestemmelse, som det færøske folk har retten til, nemlig hvorvidt man ønsker fuld suverænitæt.

Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte det her forslag.

Jesper Langballe (DF):

Ingen, der har besøgt Færøerne og lært færingerne at kende, kan være i tvivl om, at denne befolkning på kun godt 45.000 mennesker udgør et sluttet folk. Ja, befolkningen har alt, hvad et folk eller en nation skal have, nemlig et eget sprog og en egen historie, der selvsagt er forbundet med de nordiske brødre nationers, en stor litteratur, en fremragende malerkunst og først og fremmest en markant selvforståelse som folk.

Det ville klæde den danske regering at give et klokkeklart svar på dette principielle spørgsmål: Ja, Færøerne er et folkeretligt subjekt. Jeg vil endog tilføje, at danske politikere, som uanfægtet sælger danskernes førstefødselsret til Den Europæiske Union, kunne lære af færingerne at besinde sig på, hvad det er at være et folk. Det kunne være et vægtigt dansk udbytte af rigsfællesskabet. Så langt kan vi altså følge forslagsstilleren.

Men herefter forekommer det os, at begrebsforvirringen sætter ind for hr. Tórbjörn Jacobsen. Han mener, at det er et overgreb, at den tidligere regering insisterede på, at »forhandlinger med Færøerne om færøsk suverænitæt var et rent dansk indenrigspolitisk anliggende.« Jamen det er det da, indtil færingerne ved en folkeafstemning har besluttet sig til at blive en suveræn stat. Det kan det færøske folk netop som et folkeretligt subjekt afgøre. Og der er, som statsministeren har sagt, enighed i det danske Folketing om, at en sådan afgørelse vil blive respekteret.

Selvfølgelig er forhandlingerne indtil da ikke et rent dansk, men netop et indenrigspolitisk anliggende, eftersom Færøerne er en del af det danske rige med bl.a. medlemmer af det danske Folketing. Denne status gælder selvfølgelig også i forhold til internationale institutioner. Det er almindelig logik. Derfor må vi stemme nej til beslutningsforslaget.

Bolden er helt på færingerens bane. Hr. Tórbjörn Jacobsen må skaffe sig sit flertal på Færøerne. Vores respekt for færingerne som brødre nation og som folkeretligt subjekt tilsiger os, at den afgørelse ikke tilkommer det danske Folketing.

Det var en betændt sag, at den daværende regering i 1946 overhørte det ganske vist spinkle flertal, der stemte for løsrivelse og nøjedes med et par år efter at lade Færøerne få en hjemmestyrelø. Men hr. Tórbjörn Jacobsen mener da vel ikke, at Folketinget uden videre i dag skulle sætte afstemningsresultatet fra 1946 i kraft?

Den aktuelle spænding mellem Danmark og Færøerne forekommer os at ligge et andet sted, nemlig i den arrogance, som den tidligere statsminister udviste over for den færøske delegation under forhandlingerne om den økonomiske afvikling af bloktilskuddene i forbindelse med en eventuel selvstændiggørelse af Færøerne.

Når færingerne ønskede at stå økonomisk på egne ben, så var det en dårlig behandling af et brødre folk at håne dem som nassere, fordi færingerne ønskede en overgangsordning på 15 år i stedet for på 4 år. Resultatet var jo under alle omstændigheder i den sidste ende blevet, at tilskuddene ophørte.

Det spørgsmål skulle selvfølgelig forhandles, men den daværende statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, kunne have gennemført det på en værdig og høflig måde. At dette intermezzo så fulgte efter Den Danske Banks og Finanstilsynets skandaløse sjakren med de færøske bankkunder med regeringens velsignelse skulle ikke bidrage til at gøre færingerne mere venligt stemt over for Danmark.

Kl. 22.40

Vi håber, at den nuværende regering under en eventuel senere forhandling af samme art vil optræde mere værdigt og undlade den slags unødige ydmygelser af færingerne.

Jeg vil føje den personlige betragtning til, at en rolig og værdig ophævelse af det nuværende rigsfællesskab eventuelt til fordel for en union med et fælles kongehus, hvad ved jeg, måske godt kunne blive en lykke for begge parter og